

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ARAK: 1/1 évre 20 kor.,
1/2 évre 10 k., 1/4 évre 5 k. Egyes szám ára 8 f.

Felelős szerkesztő: **Dr. Weisz Ignác.**
Szerkesztő: **Győri Imre.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-utca 64. sz. — Telefon: 177.

Gazdasági harcok.

Brassó, július 6.

Ipar és kereskedelem a magyar társadalom körében még mindig nem részesül abban a megbecsülésben, a melyre annyi okkal rászolgál. Nyugaton ipar és kereskedelem a társadalmi életben is domináló szerepet visz, mert az ország vezető körei jól tudják, hogy az ország gazdagsága, hatalma, tekintélye kereskedelmének fejlettségétől függ. Nálunk, ahol még mindig képtelenek ennek appreciálására, az ipari és kereskedelmi foglalkozást még mindig nem tartják „uri” foglalkozásnak és tetézik ezt a káros és kóros elvakultságukat még felekezeti szempontokkal is, mintha nem éppen társadalmunk egyoldalú felfogása idézte volna elő azt a sajátos és csakis nálunk létező képtelen helyzetet, hogy a kereskedelmi és főképen nagyipari foglalkozást egy bizonyos felekezethez tartozással azonosítják, mintha a külföld kereskedelme nem tanusítaná, hogy a kereskedelem terén való érvényesülés csakis a komoly, céltudatos, szorgalmas és kitartó munkával párosult nagy műveltséggel és ügyessé-

gel lehetséges függetlenül a felekezeti viszonyoktól.

Tartsuk mindenkor szem előtt a német birodalomnak az ipar és kereskedelem felvirágoztatása által elért nagy hatalmát és népességének jólétét. A német viszonyok e tekintetben még különösen azért is szolgálhatnak tanúságul, mert Németország kedvező előfeltételek hiánya, azaz nagyrészt terméketlen vagy gyenge hozamu talaja dacára, csakis a népesség kiváló tulajdonságainak és ez utóbbiak kellő szervezés mellett történt felhasználásának, névszerint a lakosság céltudatosságának, intelligenciájának, fegyelmezettségének, szorgalmának, erélyének és takarékoságának köszönheti nagyságát. Ott nem hogy lenéznék, hanem különös nagybecsülésben részesítik a kereskedelemnek és iparnak arra méltó képviselőit, akiknek kiválóságai, mint például egy Thyssen, Rathenau, Balin, Dernburg stb. elsőrangú társadalmi szerepet visznek, sőt ezek közül az utóbbi jelenleg a kormánynak is tagja.

Ez a szerencsétlen felfogás gátja annak is, hogy nálunk egészséges alapon nyugvó ugynevezett polgárosztály

fejlődjön ki (ezzel a kifejezéssel csak a szokásos felosztás kedvéért élünk és nem az osztályszerű tagozódás kiéleltetése végett) és innen van, hogy nálunk ma két szélsőség: az arisztokrácia és a munkásság a két konszolidált társadalmi osztály, míg a polgárság, tehát a lakosság zöme, képtelen jelentőségének tudatára ébredni és magának azt a szerepet biztosítani társadalmunkban, amely erényeinél fogva annyi joggal megilletné.

Kereskedőinket és iparosainkat illetné meg ezen a téren a kezdeményezés kötelessége, mert a túlzott szerezékenység csak az ellenfelek bátorságát fokozza.

Nem hallgathatjuk el ehelyütt azt az utóbbi években sajnos tapasztalt s mindinkább fejlődő megkülönböztetést, amelyet az ipari körökben a saját javukra, de a kereskedelmi osztály hátrányára szívesen alkalmaznak, értékesebbnek és előkelőbbnek jelezvén a termelő ipart a forgalmat közvetítő kereskedelemnél. A kereskedelmi és ipari érdekképviselőnek már többször panaszkodtunk a túlságos széttagozottsága mellett csak a közös ellenfelek malmára hajtatók a vizet, ha még magunk között

A kártya.

Irta: SKIEZ.

Már a múlt század 30-as éveiben megmondotta Kölcsey a magyar urakról, hogy: „áldozatkészségük a bihari nóta, a boros kancsó és a kártyaasztal közt oszlik meg...”

Azóta se változott valami nagyot a dolog, mert kaszinókban, kávéházakban, magántársaságokban serényen folyik a blattozás, szól a csöndes.

Természetes talán, hogy sehol sincs annyi kártya-affér, mint minálunk.

Egy gazdag dzsentri főbelövi magát, mert a turfon és a kártyán elvesztette vagyonyát.

A golyó nagyon gavalléros expediens, mikor odáig ért egy zsentílmén, hogy vienne va plus...

Érdekes volt, évekkel ezelőtt a Báró D... esete is.

Szerencséséről már hihetetlen dolgokat beszéltek a kaszinóban. Szinte féltelmes volt már ez a szerencse. D... sohase vesztett.

Mesés volt az az összeg, amit összesnyert, kivált a lóversenyek alkalmával, mikor az ország minden részéből Budapestre özönlenek a mágánások.

Egy alkalommal feltűnt, hogy a báró, valahányszor a kiosztott kártyát kezébe vette,

előbb mindig cigarettát sodort, és maga elé helyezte a dohányszelencéjét.

Ez a dohányszelencze finom, tükör simaságu ezüst lappal volt ellátva, úgy hogy a báró partnereinek arcát éppen úgy láthatta benne, mint egy velencei kristályban.

Más alkalommal aztán nemcsak az tűnt fel, hogy a báró cigarettát sodor, de az is, hogy mialatt játszik, lopva, de sűrűn nézi a szelence tükörsimaságu lapját.

Egy nem játszó ur egyszer úgy intézte a dolgot, hogy D... hátamögé állt és megdöbbenve vette észre, hogy a báró nem annyira a partnerei arcát, mint inkább kártyájukat vizsgálja. Pár nap múlva mindenki tudta a kaszinóban, hogy D... hamisan játszik.

A kaszinó tagok elhatározták, hogy le fogják leplezni.

Midőn egy este jött a báró, szokott partnerei leültek vele játszani. Osztottak, mint rendesen és D... mielőtt a kártyáit kezébe vette volna, cigarettát sodor magának.

— De remek dohányod van — mondá egyik partnere a finom szultán-flórra mutatva.

D... mormogott valamit, de nem kínálta meg az illetőt.

— Megengeded, hogy sodorjak? —

A báró kissé kellemetlenül érintve adta át a tárcáját, és még kellemetlenebbül érezte magát, mikor azzal a kifogással, hogy kóstolni akarják a dohányát, kézről-kézre járt a tárca. Izgett, mozgott széken a báró, halotthalvány lett és az erek egészen kidagadtak a homlokán.

A játék nagy pénzbe ment, és a báró elvesztette a pártit.

Ekkor a vele szemközt ülő ur arcába dobta a kártyát és kijelentette, hogy hamis játékos...

A nemzeti kaszinónak fennállása óta nem volt ennél kinosabb afférje.

Pár év előtt S. B., a zsentri kaszinó tagja, Tátrafüreden leplezett le egy egész, hamis kártyásokból álló bandát.

Porosz lovagoknak adták ki magukat és tömérdeket nyertek, mert játék közben felcserélték a talónt.

Sokkal rusztikusabban járt el S. A. Ujhelyen egy nemes ur, aki mikor észrevette, hogy társa paklizott, kivette a bicskáját és az asztalhoz szegezte a hamisan játszó kezét. Az illető teljes életében nyomorék maradt és nem használhatta többé csalfa tudományát.

Óriási kártyázások estek a „nemzetbárójának” néhai Bizay Miskának az idejében Balatonfüreden. Bizayt kitűnő kibicnek

is akármelyikünk rovására törekedünk a saját tekintélyünket öregbiteni.

Nagyon természetes, hogy mi nem az osztályellentétek fokozását, hanem ellenkezőleg a nemzet egyesítését várjuk a kereskedők és iparosok önértékes fellépésétől.

Az egységes magyar társadalom hiánya kutforrása nemcsak számtalan társadalmi bajnak, hanem politikai és gazdasági elmaradottságunknak is, mert a mai osztályellentétek kizárják az egyöntetű eljárást, holott csakis ilyen módon lennének képesek külső ellenfelelünkkel, vagyis inkább versenytársunkkal szemben győzelemhez jutni!

Lakásügy a városokban.

Építsünk olcsó lakásokat.

Brassó, július 7.

Törökkanizsai Schulpe György dr. „Városi szociálpolitika” című most megjelent nagyszabású társadalmi munkájából közöljük ezen cikket, amely a városok lakásügyét helyezi érdekes világításba.

A lakások folyton drágulnak városainkban, — különösen a kis lakások, s mint-hogy a lakosság a lakások számának emelkedése, ennek ismét a lakások veszélyes túlszűköltsége a következménye, ami az erkölcsi és egészségi romlás okozója. Lakáskérdés van a falun is, de ott leginkább higiéniai kérdés és nem szociális, ott a csak a lakások esetleges javításáról lehet szó, hiszen tudjuk, hogy a falvak lakossága majd mindenütt apadást mutat.

Ha azt akarjuk, hogy nemzeti iparunk megizmosodjék és idővel az első európai államokkal versenyre kelhessen, úgy mindezekelőtt erőteljes és megelégedett munkásosztályt kell teremtenünk, meg kell alkot-

nunk az előfeltételeket, életbe kell léptetnünk azon intézkedéseket, melyek hivatvák a munkásosztály házasszeretét fenntartani és fokozni, melyek képesek lesznek a társadalmi békét inaugurálni.

Az egészséges és nyájas otthonról függ ugyyszólván első sorban az erkölcsök tisztasága, az egészség megőrzése és a családi élet felvirulása. Minálunk a munkáslakások ügyére csak 8—10 év óta lett a kormány, a társadalom és a sajtó figyelme felhíva; minálunk a munkásosztály tuinyomó része emberhez nem méltó lakásokban nyomorog.

Városainkban a munkások lakásai nagyobbára oly minőségűek, hogy alkalmassak lakók egészségének megromlására, családi életük demoralizálására. Hisz milyen lehet a gyermekek nevelése ily lakásokban? minő a családjának helyzete? Mily gondolatai lehetnek a férjnek és atyának, ama szerencsétlennek, ki reggeltől estéig nehéz munkát végez, rossz levegőt szí magába és keveset keres, ki ügygyel-bajjal képes csak táplálni családját és csak oly nyomorult lakást képes az övének nyújtani, oly lakást, mely a betegségek termő talaja, a nyomor előmozdítója, az erkölcsök megmértelyezője?

A munkás mindennapi élete annyira küzdelmes és gondteljes, hogy ő maga ép-penséggel nem, vagy csakis nagy ritkán gondolhat az egészségügyre és a családot boldogító kényelemre. Hogy a munkás is emberhez méltóan éljen és lakjék, arról azoknak kell gondoskodniok, kik az ő testi erejét közvetlenül kiaknázzák és azoknak, kik azt közvetve élvezik. Ezek elsősorban a gyárosok, a városok és maga az állam, másodsorban a magánosok, az egész társadalom.

Ne cirógassuk a tárgyat és ne szaporítsuk a szót: Építsünk munkáslakásokat!

Építsünk jó lakásokat. Legyenek a szobák világosak, a szükségnek megfelelő nagyságúak, csinosak, szárazak, szellőztethetők, legyen konyha a lakások mellett és nagyobb vagy több családnak legyen nagyobb és több lakása. Ne kelljen csatornát és friss levegőt

nélkülözniök a lakásoknak és ne építsük be a füsttel telt szűk utcájú városrészeket kietlen és egészségrontó bérkaszárnnyakkal, hanem építsünk szabad helyen kis házakat négy, két, vagy a lehetőség szerint — egy-egy család számára.

Építsünk olcsó lakásokat és legyünk első sorban tekintettel a gyári munkásokra, kik a mohó nagytermelés nyomása alatt sor-suk javításáról — legkevésbé gondoskodhatnak.

HIREK.

Brassó, július 7.

Aki elsikasztotta a saját házát.

Aki a bírósági terminológiában csak némi jártassággal is bír (és ugyan ki nem bírna ilyennel ma már!), az jól tudja, hogy az, akit adandó esetben a királyi bíróság alperesnek „nevez ki” ebbeli „rang-jától” rendszerint legalább a legrövidebb idő alatt, sőt néha bizony egy kissé touron kívül is végrehajtást szenvedett első.

Ezzel az „avanzsirozással” azután már a dolog egy kissé veszedelmesen komoly tempóban szokott haladni, mert a végrehajtást, a foglalást biz szépségesen az árverés szokta követni. Ebben a stadiumban aztán már megszokott feszülni az egykori alperes nyakon, még ha ez a legkálomistább dimenziókkal is bír, az a bizonyos hurok.

Ezt a „feszülést” is erősen érezte már egy környékbeli földmives, érezte pedig annál is inkább, mert az árverés nemcsak kis ingóira, hanem magára a házára is el lett rendelve. Napokon át mélabusan szemlélte kis favityillóját, amelyről szomorúan konstata, hogy a dobra kerülés elől meg nem mentheti. Az alig pár koronát érő egyszerű kis butorzatot egy pár napi dutyi árán még csak valahogy el lehet liferálni addig, míg az exekutor ur értük jön, — de a ház, az már keményebb dolog, az ingatlan! azon már csak a telekkönyv útján lehetne tudadni, de oda biz szépen belepíngálták a közelgő licitációt is — így pedig nem akad vevő! Mivel azonban, tudvalevő dolog, hogy a szükség és a fenyegető baj néha a legstupidusabb emberbe is lángészt tud — legalább ideiglenesen — varázsolni, alperesünk agyán is egy mentő gondolat villant át és ökelme bizony alaposan felcsufolta a telekkönyvezett ingatlan garanciaképességébe vetett eddigi hitet. Ő biz szépen az árverés előtt eladta a házát, úgy hogy még annak szinte nyoma sem maradt akkorra, mikor az exekutiós komissió a terminus napján pontosan a helyszínén megjelent. Hűlt helyét találták biz alperesnek is, butoroknak is, meg — háznak is. Eltűnt minde a föld színéről, és most legfeljebb a fenyegető bíróság ütheti mindezek után bot-tal a nyomát annak is, ki a házat amugy „lábon” megvette és jó, vagy rosszhiszeműleg — azt már ő tudja — lebontotta és elvitte!

Külömben, ha Pesten már egy egész utcát tudtak — elsikkasztani, miért ne lehessen itt a bércecs hazában ugyanezt tenni — egy házzal?

—82—

tartották és általános volt a hit, hogy tete-mes vagyonát kártyán, nevezetesen kibicelés-sel kereste.

Egy ösmert felvidéki család tagja, úgy mondják, kártyán nyerte a feleségét egyik jó barátjától, aki mindenét elvesztve, utoljára az asszonyt tette fel a blattrá.

A Duna mellett, Adonyban is történt hasonló eset, ahol egy ur, miután birtokát, kastélyát, lovait eljátszotta, az utolsó partinál még a feleségét is elvesztette.

De nem csak a férfiak, ma már az asszonyok is kártyáznak és akárhány zsuron ezzel töltik az időt.

A régebbi időben ritkább volt a blattozó asszony, és J. S.-né, egy turócmezei földesur neje országsszerte híres volt, mert nemcsak kitűnően, de szerencsésen is kezelte a harminckét levelű bibliát. Ritka gavallérság lakott még azonfelül ebben az asszonyban. Egy izben Kassáról—Budapestre utazva többet vesztett, mint amennyi készpénz éppen nála volt. Megmondta partnerneinek, hogy még aznap megküldi. És csakugyan, féltizen-kettőre kopogott a J.-né komornája az illető ajtaján és elhozta a hiányzó pénzt.

A mai zsurokon kártyázó asszonyok közül is van akárhány, aki nagyobb összegben játszik, és bátran el lehet mondani, hogy a jelenlegi társadalmunk legnagyobb romlása a turf és kártyaszennvedély.

A nők játékszenvedélye különben csak

nálunk újabb keletű, mert Angliában már II. Károly idejében szenvedélyesen kártyáztak a hölgyek, s Lady Kastlemaine egy alkalommal egyetlen egy éjszakán át 15.000 fontot nyert.

A Lady különben oly szenvedélyes játékos volt, hogy egy kártyára akárhányszor 1000—2000 guinet is feltett.

1679-ben Rebenac gróf így ír Fequeieres ögrórnak:

„... Montespan asszony már oly szenvedélyesen játszik, hogy 100.000 tal-léros veszteségek nem tartoznak nála a ritkaságok közé.”

A kártya szeretete különben Franciaországban is nagyon régi keletű, már a kereszt-es hadjáratok alatt panaszkodott Szent Lajos fivéreire, akiket a kártya ördöge ejtett hatalmába.

Szórakozásképpen, egy-két órai mulat-ságra, ám mondjuk, hogy nem árt a kártya, de mihelyt szenvedélylyé válik, káros és el-ítélendő.

Az őrtűlt VI. Károly francia király mulattatására találták fel, azért is az okos embe-rek csak okkal móddal éljenek a kártyával.

Ha nagyon belemerülünk a játékszenvedélybe, mint a számtalan példa mutatja, semmi sem lesz többé szent előttünk, és föld-áldozzuk a családi boldogságot — és ami ennél is drágább: a becsületet.

— **Személyi hír.** Seibt Gottfried cs. és kir. vezérőrnagy, a nagyszebeni 16. gyaloghadosztály parancsnoka két napig Brassóban időzött és szemlét tartott a nagyszebeni hadosztály itteni csapatai fölött.

— **A trónörökös átutazása Brassón.** Ferencz Ferdinánd trónörökös és neje utban Sinajába folyó hó 10-én, szombaton délután fél 2 órakor különvonaton érkezik Brassóba, ahonnan 2 percnél hosszabb idő után tovább utazik Románia felé.

— **Szabadságon.** Roll Gyula vm. tb. főügyész, I. aljegyző folyó évi augusztus hó 1-től kezdődő és folyó évi szeptember 15-ig tartó 6 heti szabadságra megy.

A brassói református egyház ez uton tudatja, hogy a világosság, igazság és a szabadság bajnokának, a nagy reformátorának, Kálvina Jánosnak születése 400-ik évfordulója alkalmából f. hó 11-én d. e. 10 órakor emlék-istentiszteletet tart a helyi ref. templomban. Alkalmi imát és emlékbeszédet mond Tőkés Ernő ref. lelkész.

A rendőrségi mizériákból. Maholnap egészen külön rovatot kell már e kérdésnek szentelni. Egész sorára a legégetőbb szükség rendőri reformoknak van szükség, hogy rendőrségünk csak valamelyest is megtudjon felelni felette fontos hivatásának. Olyan reformokra van szükség, amelyeknek hiányát nem tudja pótolni az a kötelességtudó és hivatása magaslatán álló működés, amelynek derék, alig félszáz főnyi legénységgel rendelkező rendőrségünk napról napra tanujelét adja. E lap hasábjain kísértetjáró kérdés a rendőrségi reformok kérdése. Sűrűn reámutattunk, szakszerű indokolásokkal mindenkor, azokra a hiányokra és mizériákra, amelyeket sürgősen orvosolni kell a városi tanácsnak, akármilyen pénzáldozatokkal járnak is, mert a városok közigazgatásának és gazdasági fejlődésének első és feltétlenül szükséges alapköve: a közbiztonság, a modernül kifejlesztett és jelesen felépített rendőri intézmény. Most ismét — e töménytelen, általunk már sokszor felvetett rendőri mizériákhoz hozzátoldunk egy újabbat. Kacagni tudnánk rajta, ha nem volna annyira siralmas. Arról van szó, könyörgünk alássan, hogy a brassói rendőrség büntügyi osztályának nincs telefonja. Méltóztatik tudni mit jelent ez? Azt jelenti, hogyha a büntügyi osztály vezetőjét telefonon hívják, vagy ő akar valamely nyomozás érdekében telefonon beszélni valahová, hát le kell jönnie a büntügyi osztály emeletes helyiségéből végig kell mennie az udvaron, ami ennek a jeles udvarnak a borzalmasan hegyes dombos alapzatát tekintve szintén nagyon nehéz, főleg fárasztó dolog, aztán megint fel kell mennie egy csigalépcsőn az első emeletre, míg elér a telefonhoz. A legjobb esetben is több percet igénybe vevő munka az, eltekintve attól, hogy kacagtató, verejtékfakasztó és megalázó dolog. Más városokban, kívánatra felsorolják őket sorra, 10 — 12 telefonállomása van egy rendőrségnek, a miénknek csak kettő van. Nálunk csak a főkapitánynak és a hivatalszolgáknak van telefonjuk.

— **A brassó — fogarasi vasut.** Tegnap ezirányú hírlünk kiegészítésül a forgalmi hivatal közli lapunkkal, hogy a mai napon Vledény és Ujsinka közötti vonalat is átadták már a forgalomnak, s így a vonatok most már Brassótól egészen Ujsinkáig közlekednek.

— **Aratók vérengzése.** Székelyhid mellett Nagykágya és Koly község határá-

ban terület el özvegy gróf Pongrácz Vilmosné birtoka. A falubeli munkások csak drágán akartak aratni, mire a grófné idegenből hozatott oláh munkásokat. Vasárnap negyvenen meg is érkeztek. A nagykágyaiak elhatározták, hogy megakadályozzák a munkát. Csoportokba verődtek. Amikor Ternyei János, a Pongrácz-uradalom gazdatisztje arra hajtattott, Barna György kolyi munkás megragadta a kantárszárat, s rákiáltott Ternyeyre: — Kergesd el az oláhokat, mert különben téged is felkoncolunk. Ternyey csak nagynehezen tudott elhajtani. Barna György azután a korcsmában üldögélő oláh munkásokat kereste fel, és szitkozódásban tört ki, végül is azonban az oláhok fenyegető öklei elől elfutott. Összekiabálta az egész falut. Az elkeseredett, szerződés nélkül maradt munkások késsel, baltával, doronggal rohantak az oláhok ellen, akik fegyvertelenek voltak. Borzalmas tusakodás támadt. Tíz oláh a földre rogyott, a többi futva elmenekült. Az elesett oláhok a harcban csúnyán megcsonkultak; kinek az orra, füle hiányzik; kinek a szemét ütötték ki; mindnyájan tele vannak sebekkel. A sérüléseik halálosak. A vérengzésről távirat ment a székelyhidi főszolgabíróshoz, a honnan orvosok mentek ki a fellázadt munkások áldozataihoz. A nyomozást is megindították. Miskolczi alispán elrendelte, hogy a kiküldött csendőrök maradjanak ott.

— **Egy erdélyi város cimere.** A hivatalos lap keddi száma a következő királyi kéziratot közli: „Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztésére megengedem, hogy Kézdivásárhely rendezett tanácsu város régi cimerét kibővíthesse, illetőleg, hogy a tervezetben nekem bemutatott cimert használhassa. Kelt Bécsben, 1909. évi június 18-án Ferencz József s. k. Zichy Aladár gr. s. k.

— **Harci lőgyakorlat.** A brassói katonai állomásparancsnokságtól vett értesítés szerint folyó évi július hó 8-án és 9-én a Pojánán harci lőgyakorlatot tartanak. Jelzett napokon a Pojánán való tartózkodás tilos.

— **Tarcsi Pál** elvállal mindennemű butorcsomagolást. Található a Magyar Polgári Kör helyiségében, Kapu-utca 48. sz. a.

Színház.

Brassó, július 7.

Brassói színház.

Csütörtök, 1909. július hó 8-én:

A drótostót.

Operette 3 felv.

Pénztárnyitás 7 órakor. — Kezdet 8 órakor

Heti műsor:

Pénteken: Ujdonságul először: Mária Magdolna.

Szombaton: Ujdonságul először: A fuzsitus kisasszony.

Vasárnap d. u.: Félhelyárakkal: A vasgyáros.

„ este: Ocskay brigadéros.

Hétfőn: Fuzsitus kisasszony.

Kedden: Hornyai Ilonka vendégfelléptével; Gül Baba.

— **A könyvtárnok.** (A ma esti előadásról.) Ma este Moser irodalmi szempontokból értéktelen négy felvonásos bohózata „A

könyvtárnok“ került színre szépen látogatott ház előtt. Az előadás premiere számba ment, de semmit se veszítettünk volna vele, ha nem is veszi műsorra az igazgatóság. A régi bohózat-trükkök néhány legelcsépeltebb formája öltött életet előttünk a színpadon, ami kacagtatónak ugyan elég volt, de a legkarizmatibb publikum „művészi“ igényeit sem elégegethette ki. A színészek tudásában a bohózat selejtes értékének, derekas munkát fejtettek ki, hogy játékkal kárpótolják a közönséget. Ujvári (Róbert könyvtárnok), Szomory (Lothár), Bartha (Macdonald), Faragó (Gibson szabó) és Vágóné (Sarah) kitűnő alakításain jól mulatott a közönség. Sz. Rosos Gizella (Edith), Lugosi Irén (Éva), Bársony Aladár (Harry) és Magyar (Marsland) szürke szerepekhez jutottak, amelyekből nem volt mit kivenniük.

Mária Magdolna. Hebbel modern darabja a becsületesség drámája amely oly erősen él a német munkás nép lelkében. A dráma egy egyszerű asztalos mester családja körében játszódik. Az apát Faragó, a leányát, akit a sok szenvedés avat Magdolnává, Fái Flóra játszsza. Mária csábítóját Májtényi, míg [az] igazi szerelmesét Bársony; Bodroghy az anyát, Baricsa fiút. A darabot Kassán drámai személyzetünk már játszotta maradandó és becses művészi sikert érve el.

Műsorváltozás. A zenekar akadályoztatása folytán, a mennyiben vasárnap tartatik meg a tűzoltó egyesület rendes nyári majálisa, a vasárnapra s hétfőre kitűzött darabok megcseréltetnek. E szerint a Fuzsitus kisasszony második előadása hétfőre maradt, míg vasárnap Herczeg Ferencz nagyhatású Ocskay brigadéros kerül színre. A darab főszerepeiben Komjáthy, Fái Flóra, Sz. Rosos Gizella, Bartha, Faragó, Szomori Miklós, Bársony és Magyar Lajossal.

A komédiás. Magyar Lajos Kassán nagy sikert aratott színművének most jelent meg a II. kiadása. Kapható 70 fillérért az összes jegyzetkönyv.

REGÉNY-CSARNOK.

Többet ésszel, mint erővel.

Irta:

Manchen Mariska.

2.

A kollegái, és különösen a kolléganői is nagyon szerették Katót, ez pedig már csodának is beillene.

Hanem aztán jöttek a mende-mondák:

— Igen, Gáthyné féltékeny az urára.

— És Gáthy megbánta, hogy meg-nősült.

— Hát igen is, kell egy színésznek feleség? — Se vége, se hossza nem volt az efajta beszédeknek.

Közbe pedig egyre érkeztek az illatos, halvány színű levelek Gáthy címére, melyekben unatkozó, beteges vágyú asszonyok és naiv bakfislányok ábrándos sorokkal hódoltak az ő művészetének.

Egy este Gáthy így szólt a feleségéhez:

— Nagyon unatkozik kis Katóm? Na, szerzek Magának egy kis mulatságot. Olvassa el ezeket a leveleket helyettem.

És egy halom fölbontatlan borítékot rakott az asztalra, aztán szokása szerint

Üzleti és irodaberendezés
mely áll állványokból, asztalokból igen
jutányos áron eladó **Eizenstein Sa-**
lamon kézműáru üzletében.

Irodának alkalmas

2 szép, világos udvari szoba, a Kapu-
utcában f. é. október 1-től

k i a d ó.

Cim a kiadóhivatalban. — — —

Eladó

GÁCSMAJORBAN 72—
80 méter frontos telek
házzal és melléképülettel,
kedvező helyen fekszik,
villaépítésre igen alkal-
mas háttér. — Jelenleg évi jövedelme
2316 kor. — Tudakozódhatni „Gambri-
nus” kerthelyiség vendéglősnél Hosszu-utca.

Eredeti SINGER varrógépek
BRASSÓ,
Kapu-u. 23 sz.
Csakis a védjeggyel!

Kellemen Ferenc — gyógyszer-tára —
a „Fehér-templomhoz”
Kolostor-utca 8. szám alatt.
Ajánlja külön saját készítményű biztos hatású:
Vénus krém 1 téglát — 30 f.
Vénus szappan 1 darab — 50 f.
Vénus porcelán 1 doboz — 1.- f.
Petrolina hajszesz 1 üveg — 1.50 f.
Agy választék különlegességekben, ásvány-
vizekben, parafákban és gumimárkban.

Nem kisebb ember, mint a miniszterelnök orvosa Prof. Dr.
Kuzmik mondja bizonylatában, hogy: „bármely francia
gyártmányú vetekedhetik” a
Dr. KENYERES-féle

GYÓGY-COGNAC

Kapható az ország minden előkelőbb kereskedésé-
ben ahol még nem, direkt (postán is) a gyárból.
 $\frac{1}{1}$, $\frac{7}{10}$, $\frac{5}{10}$, $\frac{35}{100}$ és $\frac{3}{10}$ literes palackokban.

Silány utánzatoktól csak az véd meg, ha határozottan
Dr. Kenyeres-félét kérünk.

Két 1 lit. eredeti palack postautánvétellel az ország-
ban bárhová bérmentve 16 kor.

Kenyeres Károly, Brassó.

Cs. és kir. orsz. szab. szeszfinomító, cognac, rum
és liqueur-gyár, Erdélyi szeszkülönlegességek és a
Dr. Kenyeres, orvos-féle gyógy-cognac, gyógyfűkeserű és sós-
borsesz gyára. Alapítatott 1865.

A ki jó villásreggelit és egy jó
pohár erdélyi bort vagy friss-
sen csapolt sört akar inni, az
jöjjön a tanácsházi pincébe

Kodesch Viktor-hoz
szembe a közuti v. megállóhelyvel.

Legszebb!!
Legelőbb

képeslevelezőlapok

csak a

BRASSÓI LAPOK-nál
Kapu-utca 64. sz. a. kapható

„A régi Tanácsházban”
Buzasor 4. sz.
alatt lévő borkimérésben úgy
helybeliek, mint idegenek
kitűnő borokat
kaphatnak. (Asztali és palackborok)

JÓ BOROK.
(asztali és palack borok)
A „Fehér kaka”-hoz
címezett borkimérésben állan-
dóan raktáron vannak.
— Kapu-u. 20. sz. a. —

Központi Nr. 1. Szálló Brassó.
A város és vidék közönsé-
gének találkozó helye. Ké-
nyelmes, tiszta szobák. Gyö-
nyörlő tánc- és étterem.
Kittűnő konyha. Valódi jó italok.
Pontos kiszolgálás. Omnibusz a
vasútállomásnál.
Whynanek József,
szállodás.

Első brassói
mű és borotva homorúköszörülő
Nagy raktár
finom acélárúknak.
Szolid kiszolgálás! Valesio J. utóda
Kapu-utca 16.

Pásztori Sándor
sodronyszövet-fonat kert-
kerítés és ruganyos acél-
sodrony-ágybetétek gyára
BRASSÓ, Kórház-u. 32.

Tellmann Vilmos és Tsai
posztógyára, BRASSÓ.
Hátulsó-utca 50—56 szám alatt.
Ajánlja saját készítményeit.
mindenféle
posztókban és flanellekben.

Foith György és Társa
kötőgyár, rövid- és szővő-dru üzlet
nagyban és kicsinyben
Kapu-utca 24. sz.
Saját gyártmányú kötött-áru Min-
denféle harisnya és triko-áruk olesón
és nagy választékban kaphatók.

Eredeti „PFAFF” varrógépek
Wetzel Otto
BRASSÓ.
Weisz-Mihály-u.
30. szám alatt.
csakis a védjeggyel.

Legnagyobb választék kongrészövetekben.

Himzőfonalak.

Hölgyek, akik szép kézimunkát
venni akarnak, győződjenek meg arról,
hogy én csak finom árut tartok.
Törülközőkre, zsebkendőkre, szalvétákra,
asztalneműre monogrammok 5—6 óra alatt
bármily mennyiségben himeztetnek.

Weisz Mihály-u. 4. **BOLESCH FRIGYES**
(Copony-féle ház.)

Előnyöntató.

Mindennemű fehérnemű készítése.

Szőlő' szálloda
→ Medgyes. →
Ajánljuk ujonnan beren-
dezett szállodánkat.
Wéber és Arva.

Az Eszterházy és tanácsház
pincékben kaphatók a legjobb
és legtisztább erdélyi borok.
Friss villásreggeliről mindig
gondoskodva van.

GOLDSTEIN B. mellfüző különlegességek Kolostor-utca 21.

Ó V Á S

A kitűnő minőségük miatt általánosan ismert és kedvelt

AIDA ÉS BLUE-STAR

szivarkapapírokat a konkurencia utánozza. Kérjük bevásárlásnál a valódi fajtákra ügyelni és silány utánzatokat visszautasítani.

(1841)

Szám 112—909

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy az alolított iskolai gondnokság körülbelül 350 ölbűkkfát vásárol attól, aki a legelőnyösebb feltételeket ajánlja.

Az ajánlatok f. évi július hó 22-ig ezen iskolai gondnoksághoz nyújtandók be.

Brassó, 1909, július hó 6-án.

A brassói gör. kel. román központi iskolák gondnoksága.

Sétatéri Bellevue-Kioszk.

A sétatéri „Bellevue-Kioszk“-ban

reggeli kávé, vajjal. . . 30 fillér.

egy színházi vacsora . 1 K. 50 „

Ugyanitt hetenkint többször katonazene-hangverseny este 8 órától 11 óráig, belépti-díj nélkül.

Ezen hangversenyek külön falragaszok által adatnak a közönség tudtára. (1754)

Modern butorraktár. Alkalmi vétel.

Tisztelettel értesitem a m. t. butorvásárló közönséget, hogy átköltözködés miatt a raktáron levő összes butorok mélyen leszállított árak mellett kaphatók. Ezen alkalmat, mivel sokáig nem tart, mindenki használja fel.

B. pártfogást kérünk

tisztelettel

Lustig és Weiss

(1729)

kárpitos és diszitők. Hirscher-u. 7.

Virágterem!

Hedwig Hubert

Brassó, Kolostor-u. 23 sz.

Alapított 1675.

4 éremmel kitüntetve.

A legszebb,
legizlésesebb
és legmérsékeltebb áru

Menyasszonyi csokrok

továbbá alkalmi csokrok és élővirágkoszorúk, u. m. eljegyzések, esküvők, név- és születésnapok, valamint bármely más alkalomra élővirágokból csakis fenti virágteremben szerezhetők be.

Vidéki megrendelések a leggondosabban csomagolva, gyorsan és pontosan szállítanak.

Sürgőnycim Hedwig Hubert BRASSÓ.

Telefon-szám: 177.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

GRAMOFONOK

-- MIG A KÉSZLET TART --
MINDEN ELFOGADHATÓ ÁRBAN

KIÁRUSITTATNAK,

A RAKTÁRON LEVŐ ÖSSZES NAGY

LEMEZEK

DARABONKÉNT 3 KORONÁÉRT

----- ELADATNAK A -----

BRASSÓI LAPOK

KÖNYVKERES-
KEDÉSÉBEN -

-- BRASSÓ, KAPU-UTCA 64. --

